

Arbejdslønnen og Vareprisen.

At Staunings Udtalelser forleden Dag i Folketinget tillader vi os at optrykke følgende Uddrag af »Rigsdagstidende«:

Hvad betyder nu Arbejdslønnen? Man taler, som om Arbejdslønnen var det, der beherskede det hele. Ja, det koster 2 Kr. 60 Øre i alt for Naadlere, Pindere og hvad alle de andre Arbejdere hedder, der fremstiller et Par Støvler; 2 Kr. 60 Øre er hele den sammenlagte Arbejdsløn for et Par Støvler. Men de koster, naar de gaar ud fra Fabriken, 15 Kr., og naar de sælges i Butiken, koster de 20—24—25 Kr. Eller en færdigsyet Habit, Buxer, Vest og Jakke. Den koster 7 Kr. i Arbejdsløn, man regner 3 Kr. i Tilskærerløn, og man regner vistnok 20 Kr. for de usle Stoffer, der anvendes til de billige Klædninger af den Art. Det bliver tilsammen 30 Kr. Den koster 50 Kr., naar De gaar hen i Butiken og køber den. Tag et Dusin Manchetskjorter. Et Dusin koster 30—40 Kr. af fremstiller, og de koster 7—8—10—12 Kr. Stykket, naar De køber dem i Butiken. Det koster 60 Øre at sy en Manchetskorte. Er det Arbejdslønnen, der er særlig glubende her? Eller kan man tage f. Eks. Mel — det maa jo interessere det ærede Medlem Pinstrup. En Sæk Mel koster, naar det gaar ud fra Møllen, efter Kvaliteten mellem 30 og 50 Kr., og Arbejdslønnen for denne Sæk Mel har været mellem 60 Øre og 1 Kr.

Mon man virkelig for Alvor kan bilde nogen ind, at en endog meget betydelig Nedsættelse af disse Arbejdslønninger er udsælgende for Priserne, for Produktionens Konkurrenceevne og s. v. v. Selvfølgelig ikke. De kan tage Fag efter Fag. Det vil stille sig endnu værre, hvis De tager Textilfaget f. Eks., og regner ud, hvad en Lønnesættelse vil betyde for Stoffer til et Sæt Klæder eller til en Skjorte. Det vil blive Brøklede af Ører, som ikke betyder noget som helst. I Forvejen er Textilarbejdernes Løn noget af det uleste, vi overhovedet kan præsentere her i Landet, og til denne Industri har Ministeriet fortrinsvis henvendt sig og sagt: Først og fremmest ned med Jeres Arbejdsløn, for der kan blive Tale om Støtteforanstaltninger.

Fiskemarkedet.

(Telegram til Amtet).

København, d. 26. Novbr. 1927.

Oporto: Tilførsel (Tons) af norsk Klipfisk 30, Nowfundlandsk 472.

Barcelona: Tilførsel (Tons) af islandsk Klipfisk 1093. Priser (Pesetas pr. 40 kg) for 1. Kl. Klipfisk 58-60. Beholdninger (Tons) af alle Klipfisksorter 1500.

Bilbao: Tilførsel (Tons) af dansk (færøsk) Klipfisk 429, islandsk 14,28, norsk 245, engelsk 100. Beholdning (Tons) af dansk (færøsk) Klipfisk 600, islandsk 2300, norsk 250. Priser uforandret. Markedet fast.

Genua: Priser uforandret. Tilførsel: Fra Island 342 Tons, fra England 2 1/2, fra Frankrig 2 1/2.

Frå útheiminum.

Bratianu død.

Rumæniens omstridte Præmierminister Bratianu er død efter en mindre Operation.

En Time efter indgav Regeringen sin Afskedsbegæring, og samtidig anmodede Regentskabsraadet Bratianus Broder, Finansministeren i den demissionerede Regering Vintila Bratianu, om at danne det ny Kabinet. Dette fik derpaa samme Sammensætning som det afgaaede, og endnu for Rygtet om Dødsfaldet i Løbet af Formiddagen spredtes over Bukarest, var hele Omordningen en Kendsgerning.

Man frygter at Ex. Kronprins Carols Venner skal benytte Øjeblikket til at vove et Kup.

Bratianu stod nu, i det Øjeblik Døden tog ham, i sin sædvanlige frække og brutale Kamp imod Folkeviljen. Hans saakaldte Parti, det »liberale«, var i Virkeligheden skrumpet ind til en Kredss af Ærgerrigheder, der kun kunde hævde sig ved Bajonetternes Hjælp. Men saa vidt havde han ført sine diktatoriske Midler, at ikke alene Hæren, som hele Tiden i det skjulte havde været Tilhænger af Carol, begyndte at mukke; men Oppositionen, Bondepartiet, havde aabent erklæret Diktaturret Krig og opfordret til borgerlig Modstand.

Da nu Bratianu er borte, er der ikke et Menneske, som tvivler om, at den »borgerlige Modstand« vil skifte Klædedragt og føre sig Revolutionens Udstyr. Allerede nu myldrer Gaderne i Bukarest med Militær og Maskingeværer. Bratianus Bror har overtaget Regeringen og udstedt et Manifest om, at den agter at staa paa det samme Standpunkt med Hensyn til Carols Tilbagevendelse som for Bratianus Død. Men hvad kan det nytte, naar øjensynligt hele Hæren ønsker ham tilbage.

Hvad der nu vil ske i Rumænien, er kun en Fuldbyrkelse af Gengældelsens Lov. Men Prins Carols Chanser som Konge i Rumænien er vist ikke store. Han har kun været et Slags Symbol, og nu er han ikke mere nødvendig. Det er det rumænske Folk, der nu vil rette Ryggen efter de haarde Byrder og de smærtende Piskeslag. Selv om Carol skulde komme hjem til Bukarest, vil hans Tilsynkomst sandsynligvis kun betegne en Epoke i Revolutionen. Det rumænske Folks Frihedskamp vil snart løbe ham forbi.

Den hvide Slavehandel.

Søster Paulina Luisa, en italiensk Nonne, et af de otte Medlemmer af Folkeforbundets Komité til Bekæmpelse af den hvide Slavehandel, har aflagt officiel Beretning til Forbundet i Geneve om Resultaterne af sin Virksomhed i de to sidste Aar.

Under forskellige Forklædninger har hun tilbragt disse to Aar dels i Marsailles, Genua og Neapel, dels i sydamerikanske Havnebyer i intim Kontakt med den hvide Slavehandels Agenter, for det meste under Paaskud af selv at være en Agent.

For kort Tid siden blev hendes virkelige Bestilling opdaget, og hun har været nødt til at holde sig skjult i en lille sydamerikansk By, hvor hun med Nød og neppe undgik Døden. Hendes Beretning indeholder

Kvinden.

Skønhedsdronningen Ruth Elder hyldes nu af hele Europa, fordi hun ikke kom over Atlanterhavet.

en komplet Liste over Slavehandels Agenter og deres Adresser i hele Sydamerika foruden Navne paa en Mængde Exportører i franske og italienske Havnebyer.

Der er to andre Kvinder i Folkeforbundets Komité, en tysk og en polsk. Formanden er en engelsk Regeringsembedsmand, og af de øvrige 4 Medlemmer er en Amerikaner, en Franskmand, en Tysker og en Japanner.

1000 Straffefanger brudt ud.

I det amerikanske Stats-Fængsel i Byen Folsom nær St. Francisco udbrod forleden Mytteri. Over 1000 af de værste Forbrydere gjorde Forsøg paa at flygte. Det lykkedes dem at befremte sig nogle Maskingeværer, hvormed de holdt Bejtelene i Skak. Først efter at der var udkommanderet Militær, lykkedes det efter et formeligt Slag at fange og uskadeliggøre Forbryderne.

Kampen kostede 7 Mand Livet, og 22 blev haardt saaret.

Politisk Forlovelse.

I den danske Rigsdag har de to Partier, Retsforbundet og de Radikale, fundet hinanden i Formålet at berøve Socialdemokratiet et Medlem i Udvalgene. Retsforbundet har hidtil ikke haft Mandat til at besætte en Udvalgsplads, men efter det intime Venskab med de Radikale kan de faa en Plads besat.

Det varer vist ikke længe, til denne politiske Forlovelse resulterer i et officielt politisk Giftermaal. Krage søger Mage, selv om Hr. Kragh ikke er med i Spillet.

Estlands Regering demissioneret.

Fra Reval telegraferes, at Regeringen efter at af Socialdemokraterne indbragt Forslag var vedtaget, har demissioneret. Der er stor Sandsynlighed for, at Socialdemokratiet kommer til at danne den nye Regering.

4 Anholdelser ved Banketten.

Ved en Banket, som amerikanske Marineofficerer forleden gav i Brooklyn for en af deres Venner, Løjtnant Edward R. Griffen, der skulde forlade Flåden for at gaa over i privat Virksomhed, skete der det opsigtvækkende, at nogle Detektiver under Middagen trængte ind i Festsalen og anholdt 4 af Deltagerne i Banketten. De 4 var sigtet for at have bedraget en Bank. Der strides stærkt om det berettede i Sigelsen, men man kan forstaa, at Anholdelsen ved Middagsbordet maa have gjort et stærkt Indtryk paa de mange Gæster — og den har utvivlsomt sat sit Præg paa hele Sammenkomsten.

Pengesedler i Tørskemaskinen.

Handelsmand K. Tholstrup, Hefholm, tabte forleden under Kornræknungen sin Tegnebog med 1000 Kr. ned i Tørskemaskinen. Stumper af Indholdet begyndte pludselig at vise sig i Halmen, der kom fra Maskinen, og da i det samme en Rem sprang af, fik man stoppet saa betids, at det hele ikke gik tabt. Man fandt Pengene saa nær som 150 Kr., der var hakket i Stumper eller forsvunden i Halmen.

En Solstraalefortælling.

I St. Margarets Westminster i London viedes en ung dansk Dame, Frk. Ellen Skovgaard, Datter af Proprietær A. Rasmussen, Skovgaard ved Nakk-skov, til Kaptajn Baxter, Skotland.

Det er en en helt lille Solstraalefortælling, der skjuler sig bag denne Vielse.

Frøken Skovgaard, der er uddannet Sygeplejerske, drog under Verdenskrigen til Fronten, hvor hun gjorde Tjeneste ved Røde Kors. Kaptajn Baxter deltog ogsaa i Verdenskrigen, blev saaret og derefter indlagt paa det Lazaret, hvor Frk. Skovgaard var Sygeplejerske. Kaptajnen blev forelsket i sin Sygeplejerske og hans Følelser blev gengældte, og de blev forlovede. Nu er de altsaa blevet gift.

Efter Vielsen drog Brudeparret til Mindesmærket for den ukendte Soldat, hvor den unge nygifte Frue nedlagde sin Brudebuket.

Sjælden Velgørenhed.

Kasserer Harry A. Holmberg i First National Bank i New York er blevet fængslet. Han havde stjålet 2000 Dollars af Kassen — for at faa sin davstomme Son rask. Alt hvad han havde tjent og mere til, siden Sønnen blev født, var gaaet til Lægeregninger, men alt havde været haabløst. Nu havde han sendt Drenge til et Davstummestitut for de stjerne Penge. Da det blev klart, at Holmberg selv havde levet meget sparsomt og ofret store Summer paa sin davstomme Son, splejtede nogle Bekendte, han havde fra Banken sammen — og i Løbet af ganske kort Tid var der samlet 10,000 Dollars til et Fond for Drengeens Uddannelse. Det er sjældent at træffe saa stor Velgørenhed.

„Ben“-Lovgivningen i den danske Rigsdag.

Justitsminister Rytter gør endnu et fortvivlet Forsøg paa at redde sin Stilling som Justitsminister, samtidig som han vil beholde Chansen som Byretspræsident, — for man skal jo gerne have noget at falde tilbage paa.

Rytter har forelagt Rigsdagen et Forslag, der gaar ud paa, at en Dommers Embede kan staa besat ved Konstitution i indtil 3 Aar. Det hedder ordret i Lovforslaget:

»Hvor den midlertidige Beskikkelse er foranlediget ved Dommers Udførelse af andet offentligt Hverv, skal dog den nævnte Frist ved kongelig Resolution kunne forlænges for indtil et Aar ad Gangen paa Betingelse af, at ganske særlige Grunde taler derfor, at Samtykke gives af Præsidenten for vedkommende kollegiale Ret, eller for Retspræsidenters og Underdommers Vedkommende af Præsidenten for den nærmest overordnede Ret, og for at en fast ansat Dommer midlertidig beskikkes i den paagældende Stilling. Midlertidig Beskikkelse ved kongelig Resolution kan i intet Tilfælde meddeles udover et samlet Tidsrum af 3 Aar.«

Hr. Rytter, der selv forelagde Forslaget, anbefalede det under Henviisning til, at andre Lande ikke har en Begrænsning som den nævnte paa et Aar.

Hr. Rytter er dermed naaet helt ud i Karikaturen, naar han nu forelægger et særligt Lovforslag alene af Hensyn til sig selv. Embedet som Byretspræsident har været besat ved Konstitution i et Aar, og det vil ikke være til Gavn for det, om det nu atter skal bestyres af en midlertidig Chef i to-tre Aar til. Men hvad gør man ikke for at sikre sig selv et stort Embede?